

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **A.A. A.**
státní příslušnost Sýrie
zastoupen Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem sídlem 702 00
Ostrava, Purkyňova 6

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie
Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, 30. dubna 1682/24

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 11. 2020 č. j. KRPT-227572-19/ČJ-2020-070022-COV, o zajištění

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 6. 11. 2020 č. j. KRPT-227572-19/ČJ-2020-070022-COV se zrušuje.

II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 6 800 Kč k rukám jeho zástupce advokáta Mgr. Ladislava Bártý, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž bylo rozhodnuto podle § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 129 odst. 3 téhož zákona o zajištění žalobce za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. 1. 2009, v tomto případě podle mezinárodní dohody mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o předávání a přebírání osob na společných státních hranicích ze dne 2. 7. 2002, publikována ve sdělení MZV č. 1/2004 Sb. m.s. Doba zajištění cizince byla podle § 125 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., stanovena na 30 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, tj. od 5. 11. 2020 do 4. 12. 2020.
2. Žalobce podal žalobu prostřednictvím žalované. Krajskému soudu v Ostravě byla doručena spolu s vyjádřením a správním spisem 17. 12. 2020.
3. Žalobce v žalobě namítal, že napadeným rozhodnutím žalovaná rozhodl o jeho zajištění za účelem předání na Slovensko, přičemž rozhodla o omezení jeho osobní svobody na dobu 30 dnů. Odůvodnění doby zajištění ovšem v napadeném rozhodnutí zcela absentuje a rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné.
4. Žalovaná v písemném vyjádření obsáhle shrnula průběh správního řízení a v závěru konstatovala, že důvody zajištění žalobce již netrvají a žalobce byl propuštěn ze zajištění na svobodu dne 18. 11. 2020.
5. O žalobě soud v souladu s ust. § 172 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců) rozhodl bez jednání, neboť žalobce ve lhůtě do 5 dnů od podání žaloby nenavrhl konání ústního jednání. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 6. 11. 2020 č. j. KRPT-227572-19/ČJ-2020-070022-COV žalovaná rozhodla o zajištění žalobce podle § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., ve spojení s § 129 odst. 3 téhož zákona za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. 1. 2009, v tomto případě podle mezinárodní dohody mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o předávání a přebírání osob na společných státních hranicích ze dne 2. 7. 2002. Doba zajištění žalobce byla podle § 125 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., stanovena na 30 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, tj. od 5. 11. 2020 do 4. 12. 2020. Žalovaná vycházela ze zjištění, že 5. 11. 2020 ve 14:48 hodin kontrolovala hlídka oddělení 62 Celního úřadu pro Jihomoravský kraj na SSÚD Podivín turecké nákladní vozidlo. Kontrolou vozidla RTG zařízením bylo zjištěno, že se v něm nacházejí v nákladovém prostoru osoby. Nalezeno bylo 48 osob cizí státní příslušnosti, mezi nimi i žalobce, narozen 13. 1. 1993, státní příslušník Sýrie. Jelikož žalobce na místě neprokázal svou totožnost a oprávněnost vstupu na území České republiky, byl 5. 11. 2020

v 17: 00 hodin zajištěn podle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., a eskortován na Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Brno. Žalobce do protokolu o výsledku účastníka řízení kromě jiného uvedl, že v březnu 2020 odešel do Turecka a odtud pak pokračoval do Řecka, Albánie, Kosova, Srbska a Rumunska. Přes hranice jednotlivých států překračoval pěšky mimo legální přechody a pak vždy vozidlem k dalším hranicím. V Rumunsku na něho a další kamarády čekal kamion. Během cesty nikde o azyl nežádal. Cílem jeho cesty bylo Německo. Po příjezdu do České republiky je na dálnici zastavila policie a následně provedla kontrolu kamionu. Žalovaný vzal za prokázáno, že žalobce 5. 11. 2020 neoprávněně vstoupil ze Slovenské republiky na území České republiky a téhož dne na území České republiky neoprávněně pobýval bez platného víza či jiného oprávnění k pobytu. Žalovaná odkazem na příslušnou právní úpravu dospěla k závěru, že byly naplněny podmínky pro předání žalobce dle dohody mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o předávání a přebírání osob na společných státních hranicích ze dne 2. 7. 2020. Policejním orgánem byla 6. 11. 2020 zaslána Slovenské republice žádost o předání občanů třetího státu dle článku 2 odst. 5 uvedené dohody publikované ve sdělení MZV č. 1/2004. Žalovaná dále dospěla k závěru, že tím, že žalobce vstoupil na území České republiky bez víza či oprávnění k pobytu, porušil jednu z elementárních povinností cizince pobývajícího na území České republiky. Konstatovala, že žalobce nemá ani dostatek finančních prostředků ve výši předpokládaných nákladů spojených s případnou realizací předání a v České republice nežije žádný jeho příbuzný či známý, který by mu zajistil ubytování, příp. za něho složil finanční záruku. Dle žalované v tomto konkrétním případě žalobce není schopen splnit povinnosti plynoucí ze zvláštního opatření a současně existuje odůvodněná obava, že by uložením zvláštního opatření byl ohrožen výkon jeho předání orgánům Slovenské republiky. Uložení zvláštních opatření za účelem vycestování by se zcela minulo účinku. Žalovaná shledala naplnění podmínek zajištění žalobce dle § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

7. Krajský soud konstatuje, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela chybí jakákoli úvaha ohledně doby zajištění, kterou v napadeném rozhodnutí žalovaná stanovila odkazem na § 125 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., na 30 dnů od okamžiku omezení svobody, tj. od 5. 11. 2020 do 4. 12. 2020. Rozhodnutí žalované je tak pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelné, neboť nemá náležitosti podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož musí správní orgán v odůvodnění uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Smyslem a účelem odůvodnění je ozřejmit, proč správní orgán rozhodl, jak rozhodl, neboť jen tak lze ověřit, že důvody rozhodnutí jsou v souladu s právem a nejsou založeny na libovůli. Krajský soud v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. napadené rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů zrušil.
8. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobci, který měl ve věci zcela úspěch na nákladech řízení částku 6 800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce (§ 160 odst. 1 o.s.ř., § 149 odst. 2 o.s.ř. – aplikované na základě § 64 s.ř.s.). Náklady řízení sestávají z nákladů právního zastoupení, a to z odměny za zastoupení podle vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, a to za dva úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepsí žaloby) po 3 100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodu 5 citované

vyhlášky. Náklady řízení dále sestávají ze dvou režijních paušálů po 300 Kč k uvedeným dvěma úkonům právní služby, a to podle § 13 odst. 4 uvedené vyhlášky. Náklady řízení tak činí celkem 6 800 Kč. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení k rukám jeho zástupce, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 18. 12. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně